

BOOMENLIED.

Naar 't woud, naar het weeldrige woud ben 'k gegaan,
 Waar boomen in bochtige rijen,
 Waar reuzen in dichte gelederen staan;
 Daar heb ik het lied van hun ruischen verstaan,
 Den zang van hun innig verblijen.

Een windenstoot liep door hun looverenkroon,
 Als greep er een hand in de snaren;
 Toen tokkelden trillend de takken hun toon,
 Toen klonk daar een klankenspel, heerlijk en schoon,
 In 't suizen der ritslende blaren.

En 'k heb er mijn oor ter bewondring gelegd,
 Mijn gansche gemoed ter beluistring,
 Toen hebben de boomen hun lied mij gezegd,
 Het lied, dat er ruischt door hun takkengevelecht;
 En dankbaar verstond ik hun fluïstring.

POPEL. Hef het oog, het hart naar boven!
 De aard voldoet uw boezem niet.
 Groot en heerlijk is Jehova!
 't Gansch heeal is Zijn gebied.
 Kind des stofs, aanbid met eerbied,
 Hef uw blik, uw hart van de aard;
 Zoek Gods grootheid, streef naar boven,
 Richt uw leven hemelwaart.

EIK. Jehova is een God der kracht,
 Zijn machtige arm wrocht groote wondren.
 Hij werpt de stormen uit met macht,
 Hij doet de heemlen daavrend dondren.
 Hij schiep de majesteit van 't woud,
 Hij gaf den boomen groote sterkte.
 Looft Hem, die 't leven onderhoudt,
 Die krachten heeft en krachten werkte.

BERK. Hoe vriendlijk is de Heer!
 Hij zendt ons milden regen
 En lieflijk zonlicht neer;
 Zijn schepping zingt van zegen.
 Zijn liefde, rijk en teer,
 Stroomt alle boomen tegen;
 Geeft Hem dan lof en eer,
 Zijn gunst is ons genegen.

BEUK. Statige stammen met blinkende blaren,
 Sterkte met lieflijke schoonheid gepaard,
 Zoo deed Jehova in rijen ons scharen,
 Dat wij Zijn rijkdom vermelden aan de aard.
 Al wat Hij voortbracht, is schoon en verheven,
 Spreekt van Zijn wijsheid, getuigt van
 Zijn macht,
 Roemt dan Jehova, den Oorsprong
 van 't leven,
 Die ons bekleedde met heerlijke pracht.

WILG. Ons teedere blad,
 Kan naast zooveel andren niet blinken,
 Maar 't druppelend nat,
 Alomme gespat,
 Geeft ons ook verkwikking te drinken.
 De zon houdt haar licht
 Op ons ook gericht
 En koestert ons, teedren, ons, zwakken.
 Ook wij mengen stout,
 In 't lied van het woud,
 Den trillenden toon onzer takken.
 Want God ziet ons aan,
 En 't ruischt in de blaân
 Der zwakken zoowel als der sterken:
 Hosanna den Heer!
 Geeft jublend Hem eer,
 En prijst Hem in alle Zijn werken!

De boomen, zij luisterden, dankbaar en blij,
 Naar 't lied van den zwakste in hun kooren;
 Toen zette de wind al zijn ademkracht bij,
 En jubelend deed uit hun machtige rij
 Een forsk unisono zich hooren:

KOOR. Boomen, klapt uw handen samen,
 Zingt uw zangen, looft den Heer!
 Grooten, kleinen, zwakken, sterken,
 Juicht eendrachtig tot Zijn eer!
 Hij geeft leven, Hij geeft krachten,
 Pracht en schoonheid aan het stof:
 Looft den Heer, den God des levens!
 Hallelujah! Hem zij lof!

A. L.

